

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Szerző:

Cím: Miért nincs lakás Bp. szentem?

Idő

"1918"

Forrás:

Világ

Személy

Bp.

1918 VI. 7.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

333.32 "1918"

Miért nincs lakás Budapesten?

Háborús szociálpolitikánk egyik valóban szép hajtása a lakásrendelet. A háziuraknak ugyan eléggé fáj, hogy megakadályozták őket a háború okozta lakásinség megfelelő kiaknázásában, azonban a lakók nyugalmát mégis biztosította a bér-emelések és felmondások okos korlátozása. A lakásrendelettel ám a kormány más célt is tűzött maga elé. Bölcsen átlátta, hogy a háború alatt különféle okokból erősen tódul a falusi lakosság a városokba állandó lakásra és ennek következtében lehetetlen lesz az embereknek az eddigi lakásokban elhelyezkedni, új épületeket pedig a rettenetes anyag- és munkaerőhiány miatt aligha lehet kellő számban előállítani. Feljogosítja tehát a rendelet a lakáshivatalt, hogy a lakásszükség enyhítésére „különféle intézkedéseket tehessen”. Így rekvirálhatja az üres helyiségeket; ha valakinek két lakása van, elveheti az egyiket; olyan lakásokat igénybevehet, melyeket hivatal, iroda vagy üzlet céljára használnak stb. stb. Miután Budapesten az építkezés teljesen szünetel, a budapesti lakáshivatal ezekből a szegényes alkalmakból állítja össze a tömegesen jelentkező lakáskeresők részére a rekvirálható lakásokat. Jobb intézkedés híjján meg kell nyugodnunk ebben is!

Lássuk azonban, hogy fest ez a gyakorlatban:

Olvastuk néhány héttel ezelőtt a lapokban, hogy egy budapesti penziótulajdonos, akinek a Vikmos császár-ut 7. számú házában öt emeletre terjedő penziója volt, átruházta bérleti szerződését a Nemzetközi Kiviteli és Behozatali Rt.-ra, mely

adattól onajotta ott elnéyezni, igen nehezen beleavatkozott azonban az ügybe dr. Szabó Imre, a lakáshivatal elnöke és nem akarta engedni, hogy ennyi lakáshelyiség elvonassék eredeti rendeltetésétől. Megindult az alkudozás, melynek az lett a vége, hogy folyó évi március 21-én a központi lakáshivatal 1403/918. számú határozata szerint egyezség jött létre a felek közt, mely szerint

1. A részvénytársaság megkapja az I., II. és III. emeletet.
2. A IV. és V. emeletet a lakáshivatal igénybeveszi és rögtön átadja az V. emeletet egy színművésznek, a IV. emeletet pedig két miniszteri tisztviselőnek; egyúttal a részvénytársaság arra is kötelezte magát, hogy a IV. emeleti helyiségekből az egyezséghez csatolt és a háztulajdonos, valamint a részvénytársaság megbízottja által aláírt tervek szerint két lakást csinál saját költségére s a lakásokat május 1-én az új lakók rendelkezésére bocsátja.

Egy több milliós részvénytársaság azonban nem azért köt egyezséget, hogy abból azokat a kikötéseket is megtartsa, amelyek rá nézve kellemtelenek. A társaság a IV. emeleti lakóknak se május 1-én, se azóta nem adta át a lakásokat, jóllehet ő maga az egyezség értelmében már áprilisban elfoglalta a házat. Végre május közepén az egyik IV. emeleti lakónak elfogyott a türelme s miután látta, hogy a társaság csak üres ígéretekkel tartja, a lakáshivatalhoz fordult s kérte, hogy hajtsa végre az egyezséget. A lakáshivatal május 22-én 2479/2/1918. számú határozatával megkereste a VI. kerületi rendőrkapitányságot, hogy a rekvirált lakás el-

foglalása céljából az új lakónak karhatalmi segítséget nyújtson, egyúttal „minthogy a lakás igénybevétele halasztást nem tűr, ezt a határozatot a rendelet 39. §-a alapján előterjesztésre való tekintet nélkül azonnal végrehajthatónak mondta ki”.

A lakó — zsebében a drága irattal — boldogan fordult a VI. kerületi rendőrkapitányság vezetőjéhez. A rendőrtanácsos előkereste a 10912/918. szám alatt iktatott megkeresést és kerekén kijelentette, hogy a karhatalom nyújtását *megtagadja*, mert a belügyminiszteri helyettes államtitkár ennek a határozatnak a végrehajtását további intézkedésig *felfüggesztette*.

Van tehát a lakáshivatalnak egypár szép határozata a lakó zsebében, csak — nem lehet végrehajtani azokat; van neki egy csinos háromszobás udvari lakása, csak — nem eresztik belé. Viszont van a részvénytársaságnak egy önként vállalt kötelezettsége, csak — nem teljesíti és tekintettel arra,